

عنوان مقاله:

پایش و ارزیابی روند بیابانی شدن اقلیم بر اساس شاخص آماری نمره Z در ایستگاه های حوضه مرکزی ایران

محل انتشار:

سومین کنفرانس منطقه ای تغییر اقلیم (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

طاهره انصافی مقدم - بخش تحقیقات بیابانی موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع

خلاصه مقاله:

درک قضایای اقلیمی از طریق روندیابی و بررسی تغییرات پارامترهای عمده اقلیمی به ویژه بارندگی و دما می تواند نشانه هایی از روند حرکتی خشکسالی ها و بیابانی شدن اقلیم در اختیار بگذارند. از آنجاییکه تغییرات و نوسانات اقلیمی در مراحل زمانی متفاوتی انجام میپذیرد و در قالب مدل هایی که نمونه سالده شده واقعیت می باشند روابط متقابل بین عوامل اقلیمی قابل درک شده و نظر و دیدگاهی همه جانگر به محققان ارائه می گردد. در این تحقیق علاوه بر بررسی فرآیند بیابانی شدن اقلیم در حوضه مرکزی ایران، مدل آماری برای ارزیابی شدت خشکی و برآورد میزان گسترش پدیده بیابانی شدن، ارائه شده است. بدین منظور پس از پردازش و تجزیه و تحلیل داده های اقلیمی، برای کلیه نتایج و یافته های حاصل از محاسبات آماری پارامترهای اقلیمی اعم از تغییرات ماه به ماه و سال به سال بارش و دما، نوسان فصلی و سالانه بارش و دما، دامنه فصلی و سالانه دما، ضریب تغییر پذیری فصلی و سالانه بارش و دما و ضریب بی نظمی بارش، در مورد 35 ایستگاه مورد مطالعه در حوضه مرکزی ایران با قدمت 40 سال، نمرات Z محاسبه و در کلیه ستون ها با یکدیگر جمع و سپس بر تعداد ستون های جمع شده، تقسیم گردید. حاصل بدست آمده که بین 2- تا 3+ درمورد کلیه ایستگاه ها و کلیه سال های مورد بررسی در نوسان است، تحت عنوان معیار یا شاخص یا آب وهوایی بیابانی شدن (DI) تعیین کننده شدت درجات خشکی و رطوبت در ایستگاه ها و سال های مختلف اقلیمی بوده و نقش مهمی در ارزیابی و برآورد گسترش مساحت های تحت تاثیر بیابانی شدن اقلیم دارد. به منظور بررسی شدت بیابانی شدن اقلیم حوضه مرکزی ایران، نمودارهای خطی DI و میانگین متحرک 10 ساله این معیار برای هر ایستگاه در طول دوره مورد بررسی به طور جداگانه ترسیم گردیده است. بر این اساس شدت بیابانی شدن اقلیم بر مبنای تغییرات میانگین شاخص (DI) در مورد کلیه ایستگاه های حوضه مرکزی مشتمل بر 35 ایستگاه از سال 1957 تا 1996، قابل اندازه گیری بوده و مورد ارزیابی قرار گرفته است. با توجه به معادلات خطی و لگاریتمی رگرسیون و شیب خط Trend در نمودارهای مربوط به هر ایستگاه، علاوه بر مشاهده فراوانی شدت و طول عمر دوره های خشک و مرطوب در سرتاسر روند، پیش بینی روند بیابانی شدن اقلیم در آینده امکان پذیر گردیده است.

کلمات کلیدی:

حوضه مرکزی ایران، روشهای آماری، بیابانی شدن اقلیم، خشکی، شاخص یا معیار آب و هوایی بیابانی شدن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/12453>

